

Vore Døtres Fremtid.

III.

Forældrenes Stilling overfor Spørgsmaalet om Døtrenes Fremtid bestemmes endnu i de fleste Tilfælde, som tidligere nævnt — af gammel Overlevering. Meget af denne har imidlertid sit Udspring i Forældrenes Egoisme; de har saaledes ønsket at beholde Døtrene hjemme, — hvis de da ikke fik dem anbragt ved et Giftermaal — og de har ikke ønsket at bringe større Offre for deres Uddannelse. Vi Forældre maa vogte os for, at ikke Hensynet til os selv bliver det afgørende.

Det kan selvfølgelig være svært nok for mange Forældre at overkomme at skaffe Sønnerne en god Uddannelse og ofte bliver der intet tilovers til Døtrenes. Men dette er og bliver uretfærdigt og forkasteligt! Forældrene har den uafviselige Pligt at gøre, hvad de kan for Børnenes Fremtid; og det er kun daarlige Forældre, der gør Forskel paa Børnene.

Naar man stiller Forældre det Spørgsmaal: Hvad skal Deres Datter være? faar man imidlertid som oftest det Svar, at der er Brug nok for hende i Hjemmet.

Lad os da se lidt paa, hvorledes disse Kvinder er stillet, som ikke har lært noget rigtigt, hvorved de kan skabe sig en Stilling eller ernære sig selv og ikke gennem Mand og Børn har faaet en Livsopgave, disse Døttre, som Hjemmet vil bevare for sig selv. Alle disse kan man vistnok uden at tage meget fejl indføre under Rubriken: opdraget til at blive gift. For hvis denne Udsigt ikke har staaet for Forældrene, som den endelige Løsning, — savner deres Tankeløshed eller mere eller mindre bevidste Egoisme ethvert Forsvar.

Det er meget almindeligt at træffe yngre ugifte Damer fra velhavende Hjem, Kvinder der sidder inde med Dygtighed, Energi og Virketrang, men som i Hjemmet ikke har kunnet finde nogen Anvendelse

herfor, og som i høj Grad føler Savnet af et Arbejde, en Opgave, ja blot en Beskæftigelse. Mødrene, der har ført et virksomt Liv med at styre deres Hus og opdrage deres Børn, ønsker aldeles ikke at give Slip paa Styret og selv sidde arbejdsløse tilbage. Arbejdet bliver desuden af sig selv mindre, naar Børnene bliver voksne og maaske forlader Hjemmet. Det er sandt nok, at mange saaledes stillede Damer udenfor deres Hjem kan finde et stort Virkefelt i Velgørenhedens Tjeneste, men det er ikke alle, som egner sig for den Slags Arbejde, — og det, det gælder om her i Livet, er jo dog at komme paa sin rette Hylde. Derfor maa man kunne vælge frit.

Et Raisonnement, der ikke sjældent er medvirkende Aarsag til en saadan — ellers ikke synderlig gennemtænkt — Plan for Datterens Fremtid, som den, at hun skal beskæftiges i Hjemmet, er dette: Naar de ikke behøver at tjene noget, saa maa de ikke tage Arbejdet fra de ubemidlede.

Det er mærkeligt, at dette aldrig har været anvendt overfor unge Mænd; men det er ogsaa heldigt, for dette Raisonnement hviler paa et fejlagtigt Grundlag. Det maa nødvendigvis være et daarligt økonomisk Princip at lade Værdier ligge ubrugte hen og derved gaa til Spilde. Har Landet ikke Brug for de Evner og Kræfter, som det producerer, saa maa det se at skabe Muligheder for deres Anvendelse, og kan dette ikke lade sig gøre, saa er der endnu Steder nok paa Jorden, hvor der trænges til Arbejdskraft. Det bør være ethvert Menneskes Ret at udnytte sine Evner paa bedste Maade; Samfundet kan kun vinde derved.

Men er der saaledes Tilfælde, hvor Datteren er til overs, saa er der maaske lige saa mange, hvor det virkelig gælder, at